

[Pia Gjellerup]

kunne faktisk i dag have holdt sig til at gøre opmærksom på, at det var et strengt nødvendigt element, og at 7 ud af 8 partier – et meget stort flertal i Folketinget – er enige herom. Derved vil vi have afsluttet en debat.

Jeg skal ikke undlade at bemærke, at vi fra Socialdemokratiets side har moret os ganske meget over debatten. Hvad vi ikke tog med i ordførerbemærkninger fra vores side, som vi kunne have haft lyst til at tage med, har andre fuldt ud taget med.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Jeg er helt enig i fru Pia Gjellerups betragtninger her, og jeg er glad for, at fru Pia Gjellerup konstaterede, at det eneste parti, der ikke optrådte hyklerisk i forbindelse med denne sag, er Fremskridtspartiet, for vores ordfører sagde rent faktisk det samme både før og efter regeringsomdannelsen.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

For den gode ordens skyld skal jeg nok sige, at Socialdemokratiet – og det gjaldt også SF – ikke havde nogen hyklerisk holdning til realrenteafgiften. Vi mente, den var nødvendig, både før og efter regeringsskiftet i 1982.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 52:

Forslag til folketingsbeslutning om sikring af lønmodtagernes tryghed i ansættelsen. (Varslings- og afskedigelsesregler m.v.).

Af Lilli Gyldenkilde (SF) m.fl.
(Fremsat 28/1 92).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

For nogle uger siden diskuterede vi i Tinget varslingsregler i forbindelse med masseafskedigelser. Ved den lejlighed blev der vedtaget en dagsorden, som pålægger regeringen inden den 15. oktober 1992 at fremsætte lovforslag, der ændrer de gældende varslingsbestemmelser. Beslutningsforslaget fra SF er langt mere vidtgående end dagsordenen; det er faktisk et forslag om en generel tryghedslovgivning.

Regeringen har ved tidligere lignende lejligheder afvist forslag af denne karakter med den hovedbegrundelse, at sådanne initiativer bør komme fra arbejdsmarkedets parter. Der er som bekendt ikke dansk tradition for at regulere forholdene på arbejdsmarkedet ved lovgivning, og det gælder da særlig midt i en overenskomstperiode.

Jeg mærker i disse år et stærkt pres fra EF på det, man kalder den danske aftalemodel – den sociale dimension vil blive en realitet i løbet af de kommende år. Det hilser vi fra dansk side velkomment, navnlig hvis det kan ske på en sådan måde, at ansvarlige overenskomster stadig har en stor rolle at spille.

Jeg betragter det som min hovedopgave i den kommende tid at arbejde for, at der også i det indre marked er plads til den danske aftalemodel. Derfor mener jeg, at vi skal tænke os grundigt om, inden vi foregriber eller overtrumfer udviklingen i EF ved en ny dansk lovgivning. Danmark er i øjeblikket og vil fremover i det indre marked være udsat for hård konkurrence. Indtil videre har vi været gode til at konkurrere. Vores betalingsbalance viser overskud, og vi har nu i en periode kunnet betale af på den store udlandsgæld. Vi skal derfor passe på ikke at ødelægge den positive udvikling i økonomien.

Jeg håber, at den positive udvikling i økonomien vil føre til en stigning i beskæftigelsen, og jeg vil da gerne opfordre virksomhederne til at vise samfundssind og, hvis man overhovedet har mulighed for det, at ansætte nye medarbejdere. Jeg vil derfor ikke uden videre pålægge